איבער א מיליאָן פעקלאך
פארקויפט יעדן יאָר
"SALADA"
TEA
"פריש פון די גערטנער"

גליק און ראכע
סענסאציאנעלער ראמאן
פון א. א.

קיצור פון ראמאן

אטהאנאסיאס, דער פירסט פון די בערג, דער הויפטמאן פון א גרופע באנדיטן האט יאנגדיק זיך אויף זיין פייערדיקן פערד, נאכגעפאלגט פון זיין באנדע, באמערקט אז צווישן די בייד מער ליגט א פרוי.

דער שטרייגער אטהאנאסיאס, האט באפוילן, אז מען זאל די פרוי ברייג־נאן אין דער פאדערשטער רייע, און קיינער זאל ניט וואגן צו טאן איר קיין שלעכטס. די מענער האבן אויסגע־פאלגט דעם באפעל פון זייער פירער — דעם הויפטמאן, זיי האבן באלד פארלאזט דעם פלאץ אין אטהאנאסיאס איז געבליבן אליין מיט דער פרעמדער פרוי:

— ווער זייט איר? — האט ער זי שטרייגנ א פרעג נעמאן.

— איך בין אן אומגליקלאכע, — האט אים די פרוי געענטפערט, וועלכע מיט זיין טויט פאר דער וועלט.

אטהאנאסיאס, וועלכער איז אויך נעווען א געקרייזוועטער אין אומגליק־לאכער האט איר דערציילט זיין טראגעדיע אין לעבן, וועגן דעם ווי אזוי מען האט פון אים אויסגעגאנדט זיין געליבטע און ער איז מיט א ביטער גע־לעכטער פארשוואונדן געוואָרן אין איי־נער פון די פעלדן הייזן. די אומגליק־לאכע פרוי, מיריאנא, איז דאס געווען זיין, אטהאנאסיאס, געליבטע. וועלכע ער האט איצט מער ניט דערקאנט. זיין איינציקער באגער איז איצט געווען צו רייבן, צו פלינדערן און אפצורעכענען זיך מיט דער גאנצער וועלט פאר זיינע ליידן, פאר דעם פארלוסט פון זיין גע־ליבטער מיריאנא, וועלכע איז פון אים אויף א מיאוס'ן אופן אויעקגערויבט געוואָרן.

אין פארין האט זיך די פאראלטע און אפגעגאנדטע מיריאנא אנגעגנט ביים טעאטער אין בולווארד מיט איר אמאליקן געליבטן פרעדריקא, וועלכן זי האט געטראפן פארן אין עקיי־פאוש מיט זיין געליבטער פריטאדאנע. ער האט א שוידער געטאן און ער איז פאר־שוואונדן געוואָרן פון אירע אויגן. שווע־רע טרערן האבן זיך געקייקלט איבער איר פנים און זי האט געמורמלט — אפגעגאנדט און פארלאזן". מיט א שווערן געמיט האט זי זיך צוריקגע־הערט צו איר ארימער וואוינונג וואו זי האט זיך געמאטערט א פארשטויס־נ־טן אין דעם פרעמדן לאנד.

א גאנצע נאכט האט זי ניט אויפ־נעהערט צו טראכטן פון איר פארגאנ־גענהייט, וועגן פלוצלונג האט זיך גע־שטארבנדע פארגעזעצט און אירע בלוט־קען האבן געשטראלט, דו ביזט חויך געשטיגן און דו האסט דערגרייכט א שיינעם נאמען און ערע, די שענשן וועלן דיר פארגעטערן, דען דו באַ־זיצסט די געהיימניספולע צויבער מאכט צו, רירן דאס שטארקסטע הארץ.

— געדיינקסטו, מיין קארלא, וועגן איך האב דיך צום ערשטן מאל דער־זעען אין יענעם גרויסן אינגאריש־באר־פלאץ? וועגן איך האב ווי באַ־צויבערט געהערט דיינע זיסע טע־נער. א, איך האב דאמאלסט פאר־שטאנען, דאס אן אנדערן אויסער דיר וועל איך ניט קאנען ליבן.

— און געדיינקסטו געליבטע, — האט ער פארצווייפלט אונטערבראַ־כען, — ווי דו האסט דאמאלסט ארויסגעטראטן פון דעם קרייז פון די פארנעמע יונגעלייט, אום מיר צו דער־לאנגען די בלום פון דיין בוועס? ווי אפט פלעגן מיר זיך דאמאלסט צוזאמענטרעפן. דו האסט באשלאסן פון מיר מיר צו באלאנגען. דיין שטאלצע פאמיליע האסטו פארלאזן און דו האסט מיר באגלייט אויף מיי־נע רייזעס, א, געליבטע, ווי גליקלאך מיר זיינען דאמאלסט געווען.

ער האט ליידנשאפטלאך געקושט אירע בלאסע ליפן, זיין גאנצע נשמה איז געלעגן אין דעם דאזיקן קוש, ווע־רענד טרערן נאך טרערן האבן זיך ווי פערל לאנגזאם געקייקלט פון זיינע אויגן און זי האט אנגעשפארט אויף קאפ אין זיינער.

— מיריצא, — האט ער שטיל גע־בעטן, — דו האסט מיר נאך קיינמאל ניט נעזאגט דעם נאמען פון דיינע עלטערן?

— ניין, — האט זי געשטאמלט שווידערדיק, — לאז עס צורו, דו ווייסט דאך, דאס איך האב אייביק געשווארן צו פארבארגן די דאזיקע גע־היימניס.

— וואס קימערט אונז די פאר־גאנגענהייט, קארלא, לאמיר ניט פארביטערן די קורצע צייט וואס מיר וועלן נאך זיין צוזאמען.

— שפיל מיר נאך א ליד, געליב־טער, דאס וועט וועט מיין הארץ דער־פרייען.

ער האט זיך לאנגזאם אויפגעהויבן און זיין געזיכט א שרעקלאכן יא־מער. ער האט געגומען בא־ליבטעס פידל און ווערן הייסע טרע־רען האבן זיך געקייקלט פון זיינע אויגן האט ער געשפילט א רירנדע אונ־גארישע ליד.

— א, וואס פאר א זיסער טויט דאס איז, ווי אנגענעם עס איז צו שטארבן אונטער די דאזיקע באצוי־בערנדע טענער.

שטיל און מעלאנכאליש האבן די טענער געקלונגען דורך דעם ציימער, דאך ניט די שטערבנדע אומער האט די באצויבערנדע מוזיק געהערט, זאנ־דארן אויף די פארלאזענע טערקישע מיידל, וועלכע איז נאך אומער נע־לעגן אין איר ציימער אויף די קני זייערדיק פארזונקען אין ווילדן שמערץ.

— מיריצא, — האט ער שטיל גע־בעטן, — דו האסט מיר נאך קיינמאל ניט נעזאגט דעם נאמען פון דיינע עלטערן?

— ניין, — האט זי געשטאמלט שווידערדיק, — לאז עס צורו, דו ווייסט דאך, דאס איך האב אייביק געשווארן צו פארבארגן די דאזיקע גע־היימניס.

— וואס קימערט אונז די פאר־גאנגענהייט, קארלא, לאמיר ניט פארביטערן די קורצע צייט וואס מיר וועלן נאך זיין צוזאמען.

— שפיל מיר נאך א ליד, געליב־טער, דאס וועט וועט מיין הארץ דער־פרייען.

ער האט זיך לאנגזאם אויפגעהויבן און זיין געזיכט א שרעקלאכן יא־מער. ער האט געגומען בא־ליבטעס פידל און ווערן הייסע טרע־רען האבן זיך געקייקלט פון זיינע אויגן האט ער געשפילט א רירנדע אונ־גארישע ליד.

— א, וואס פאר א זיסער טויט דאס איז, ווי אנגענעם עס איז צו שטארבן אונטער די דאזיקע באצוי־בערנדע טענער.

שטיל און מעלאנכאליש האבן די טענער געקלונגען דורך דעם ציימער, דאך ניט די שטערבנדע מוזיק געהערט, זאנ־דארן אויף די פארלאזענע טערקישע מיידל, וועלכע איז נאך אומער נע־לעגן אין איר ציימער אויף די קני זייערדיק פארזונקען אין ווילדן שמערץ.

ווי באלאנט זיינען די דאזיקע טע־נער געווען צו איר פארוואונדרעט הארץ. מיריאנא האט זיך לאנגזאם אויפגעהויבן און מיט א איינגעהאל־טענעם אטעם האט זי זיך איינגע־הערט צו דעם שפיל פונם קינסט־לער.

עס האט איר געטרייבן אראפצוגיין אונטן, — דארטן וואוינען מענשן, וועלכע וועלן מיט איר מיטשפילן, דען דער וואס קאן אזוי שפילן, דער מוז אויך קאנען דולדן און ליידן.

ווי אזוי איז איז געקומען אהין האט זי אליין ניט געוואוסט. ערשט ווען זי האט אויפגעעפנט די טיר פון דעם דערבייאיקן ציימער איז זי דער־שראקן געבליבן שטיין אויפן שוועל.

די שטערבנדע איז ניט מער געווען ביי איר פארשטאנד, זי האט די אריינ־קומענדע ניט געזעען, נאר דער פידל קעניג האט זי באמערקט און זיין שטימער האט אויסגעהערט אויף א מאל קלאנגדער בליק האט פריינטלאך באגעגנט מיראנען.

שטיל האט מיראנא צוגענומען די טיר און זעצנדיק זיך אויף א שטול, מיט איין אויגנבליק האט זי גלייך פארשטאנען די לאגע: — דארט ליגט א יונגע פרוי א שטערבנדע אויף איר געלעגער אין דער קינסטלער שפילט פאר איר צום לעצטן מאל.

ביטער, וויינענדיק האט מיראנא פארשטעלט דאס געזיכט מיט די הענט, זיי פרעמדע ליידן וואלטן מיר־דערן אירע איינגעע שמערצן.

דאס ליד איז פארשטומט געווארן און שווער אטעמענדיק האט דער נאר־טער באגאנטער קינסטלער אויפגעגע־ליגן די פידל אן א זייט. ער איז צוגעקומען צום געלעגער פון זיין גע־ליבטע און א שטילער און ווייטאג־דיקער זיפץ האט זיך ארויסגעריסן פון זיין מויל, אויף מיראנס געזיכט האט זיך דער שטן פון טויט אויסגע־שפרייט.

אירע טונקעלע אויגן האבן נאך איין מאל געקוקט מיט צערטלאכער דאנקבארקייט אויף אים, דאן האט זי איר בליק געוואָרפן אויף דאס שלאפנדע קינד און א זייער שמערצ־אכער זיפץ האט זיך ארויסגעריסן פון איר מיידער ברוסט.

קארלא, האט זי געמורמלט מיט דער נדעפטער אנשטריינגונג, מיין ארימעס קינד, ער וועט באלד קיין מוד טער ניט האבן, א, נאט.

אן צוליב דעם קינד מוזטו ווינ־דער איך בין, איך בין די טאכטער פון דעם פירסט . . .

ווייטער האט זי ניט געקאנט רעדן, א שטילער בארבלאן האט זיך גע־הערט אן. מיריצא איז געווען טויט.

מיט א ליידנשאפטלאכן געשריי האט זיך דער אומגליקלאכער גע־וארפן אויף דער טויטער פרוי און ער האט פרובירט מיט גלענדע קושן צו ערוואכן אין איר א נייעם לעבן, אבער אומזיסט, מיריצא איז מער ניט זיך געקומען.

ווי א פארוואונדעטע הירש איז ער געפאלן לעבן איר, ער האט פארצווייי־פעלט גערייסן זיינע האר און ליידנ־שאפטלאכע און גלענדע ווערטער האבן זיך ארויסגעריסן פון זיין מויל.

מיראנא האט שטיל געוויינט פאר זיך, דער קינסטלער האט געפלאנגען אויף זיין פארלאנגענע גליק און זי, מיראנא — אויף איר אומגליקלאכן לעבן.

א שטילקייט האט געהערשט אין צימער. דער פידל קעניג האט געקניט לעבן דער טויטער זייענדיק פארזונ־קען אין שרעקלאכן שמערץ.

די צייט איז פארגאיבער. דער יונ־גער טאג האט ארויינגעבראכן אין צו־מער און ער האט געווארפן זיין בלאס־טע ליכט איבער די געזיכטסצינע פון דער טויטער פרוי.

דאס קינד האט דערוואכט און זי האט שטיל אנגעפאנגען צו וויינען. דער אין שמערץ פארזונקענער מאן האט עס ניט געהערט און מיריאנא האט ניט געוואגט אים צו שטערן פון זיינע טרוימען.

אימער העכער האט דאס קליינע מיידעלע געוויינט, קארלא האט דער־וואכט פון זיין שמערץ און ער האט פארצווייפלט געקוקט אויף דאס זוינג־דיק קינד. וואס זאל ער טאן מיטן קינד פאר וועלכן מיריצא האט מיט איר לעבן באצאלט און וועלכע ער קאן דארום ניט ליבן.

די טיר האט זיך פלוצלונג געעפנט און א הויכע, טיף פארשלייערטע פרוי איז שטיל אריין אין צימער.

קארלא איז אויפגעשפרונגען, ער האט אויפגעהויבן דאס בלאסע קינד, אין אויגן אויפגעקוקט אויף דער פרעמדער פרוי.

— נעמט דאס קינד, עס איז פאר מיר א לאסט, — האט ער געזאגט דערשלאגן, — איך קאן דאס מיידע־לע ניט ליבן, דען מיין מלאך, מיין טייערסטע אויף דער ערד האט מיט דעם לעבן באצאלט פאר איר.

די פרעמדע האט דאס קינד ארויס־גענומען פון קארב, האט עס זייער שנעל איינגעוויקלט אין א וואריימער טוך און זי איז צוגעגאנגען צו דער טיר, אזוי ווי זי וואלט זיך געשראקן אז דער קינסטלער זאל ביי איר דאס קינד צוריק ניט צונעמען.

— זייט געזונט, — האט זי גע־זאגט, — דאס קינד זאל די בעסטע אויפפאסונג האבן!

די פרעמדע איז פארשוואונדן גע־וואָרן, ווידער האט א טויטע שטיל־קייט געהערשט. אין צימער און דער קינסטלער האט ווי צעמישט געקוקט אויף דעם ליידיקן קארב.

מיראנא האט פלוצלונג צוגעטראטן צו אים. זי האט דעם קינסטלער און זיין פרוי געקאנט זיינס זי האט גע־וואוינט דא אין הויז, און זי פלעגט זיך פילן גליקלאך ווען דער קינסט־לער האט צו איר געערדט א פאר פרייגנלאכע ווערטער אין איר מוטער שפראך.

— א, מיין הער, — האט זי גע־שמאמלט דערשראקן, — וואס האט איר געקאנט? איר האט אייער קינד, דאס קינד פון אייער טייערער פרוי אפגענעגן צו א פרעמדער?

— וואס האב איך געקאנט טאן מיטן קינד? האט עס טאנלאז גע־קלונגען פון זיינע ליפן. אזוי ניך ווי איך וועל מיין געליבטע פרוי באער־דיקן וועל איך זיך אומקומען קיין אונ־גארן, די וועלט האט פאר מיר מער קיין ווערט ניט.

די בלאסע אויגן שיינע מיראנא אין צו זיינע פיס געפאלן.

— א, נעמט מיך מיט, האט זי ווירנד זיך ביי אים געבעטן, איך וואלט זיך אזוי גערן געוואלט אומ־קערן צו מיין אמטערלאנד!

— שטייט אויף, — האט קארלא געזאגט שטיל אין ער איז צוגעגאנ־גען צו דער טויטער פרוי, — נאך דער באערדיקונג פון מיין געליבטער פרוי, וועלן מיר פארן מיט עקספרעס צוג אין איר וועל אייך באגלייטן נאך אייער טערקישער הייימאט, אבער טו עס צוליב מיין פארשטארבענער פרוי אין וועלכע האט אייך אזוי ליב געהאט.

דער חדוש פון בוך

צום בלימל־טאג פון פאלקס ביבליאטעק, זונטאג, דעם 11טן אקטאבער.

היינטיקן חודש, וועט איבערן גאנצן לאנד דורכגעפירט ווערן א "ביכער־חודש". אין דעם חודש ווילן אלע אר־דישע קולטור ארגאניזאציעס זיך ווענדן צום אידישן לייענער מיט אנווייזונגען און דערקלערונגען וועגן דעם אידישן בוך און זיין ארט אינם נייעם אידישן קולטור בנין.

אפילו ביי רייצע קולטור פעלקער, וואו רעגירונגען העלפן און שטיצן דעם שרייבער און זיין שאפונג — דאס בוך, ווערן אויף יאָרייטלאך דורכגע־פירט ספעציעלע ביכער וואכן אדער חדשים, ווען ס'ווערט באזונדערס גע־מאכט אן אנשטריינגונג צו פארשפרייט־טען וואס מער גוטע ביכער און דער־מיט שטארקן די איינענע קולטור.

ביי אונז — וואו דער שרייבער און זיין בוך, זיינען אויסגעשטעלט בלוין אויפן ליינענער, זיינען אוואדע אזעלך כע ספעציעלע ביכער חדשים פון גרויס קולטורעלער באדייטונג.

דער ציל איז: אין דעם חודש צו פארשפרייטן וואס א גרעסערע צאל אידישע ביכער, אין באזונדערס דעם געליינט ווערן אכט אנצוואוויין אויף דיי פארשיידענע טעמעס וועלכע גע־ען פארשיידענע בעדערפנס אויף צושרייבן אלץ וואס דערשיינט, אין אידיש, וואלט זיכער די צאל מיטגלי־דער געוואקסן.

דאס בלימל איז איינס פון די מיט־לען וואס פירן דערצו, יעדער פריינט פון אידישן בוך דארף זעען אז ס'זאל דערפאלגרייך דורכגעפירט ווערן.

דורכצופירן דאס בלימל היינטיקן חו־דש איז צייט פון ביכער חודש, ווייל די ביבליאטעקן זיינען די הויפט אנ־שאפר פון דעם אידישן בוך און ס'איז הארבער צו דערוואַרטן אז אלע וועלן תלפן אין דער וויכטיקער ארבעט.

ביים אויפנעמען די זאמלער, וואלטן די פריינט פון ביבליאטעק בעדארפט נעדיינקען, אז די פאלקס ביבליאטעק איז א געוועלשאפטלאכע אינסטיטוציע. זי האט בלוין איין ציל, צו ברייגנען בוך. ווערן אויף יאָרייטלאך דורכגע־פירט ספעציעלע ביכער באמיט זיך אייגנ־לאכן, די פעקלאך זיינען אינשורט און פינקטלאך, צושטעלונג איז גאראנטירט. פעקלאך וואס ווערן גע־שיקט דורך אמ־דערוטרא קריגן שנעלע אויפמערק־זאמקייט און פראמפטע באהאנדלונג.

איר קענט אויך שיקן דורך אמ־דערוטרא אנדערע ארטיקלען לויט אונזער ליסט (קליידער, וועש, שיך א.ד.ג.) אין דייזע זאכן ווערן געשיקט גראד ווי שפייז קינד טאן אויף אייערע קאנצערט רייזעס.

דער קינסטלער האט זיך ענערגיש אויפגעשטעלט און פול מיט שמערץ האט ער געקוקט אויף דער טויט־טער פרוי.

— נעמט דאס קינד, עס איז פאר מיר א לאסט, — האט ער געזאגט דערשלאגן, — איך קאן דאס מיידע־לע ניט ליבן, דען מיין מלאך, מיין טייערסטע אויף דער ערד האט מיט דעם לעבן באצאלט פאר איר.

די פרעמדע האט דאס קינד ארויס־גענומען פון קארב, האט עס זייער שנעל איינגעוויקלט אין א וואריימער טוך און זי איז צוגעגאנגען צו דער טיר, אזוי ווי זי וואלט זיך געשראקן אז דער קינסטלער זאל ביי איר דאס קינד צוריק ניט צונעמען.

— זייט געזונט, — האט זי גע־זאגט, — דאס קינד זאל די בעסטע אויפפאסונג האבן!

די פרעמדע איז פארשוואונדן גע־וואָרן, ווידער האט א טויטע שטיל־קייט געהערשט. אין צימער און דער קינסטלער האט ווי צעמישט געקוקט אויף דעם ליידיקן קארב.

מיראנא האט פלוצלונג צוגעטראטן צו אים. זי האט דעם קינסטלער און זיין פרוי געקאנט זיינס זי האט גע־וואוינט דא אין הויז, און זי פלעגט זיך פילן גליקלאך ווען דער קינסט־לער האט צו איר געערדט א פאר פריינדלאכע ווערטער אין איר מוטער שפראך.

— א, מיין הער, — האט זי גע־שמאמלט דערשראקן, — וואס האט איר געקאנט? איר האט אייער קינד, דאס קינד פון אייער טייערער פרוי אפגענעגן צו א פרעמדער?

— וואס האב איך געקאנט טאן מיטן קינד? האט עס טאנלאז גע־קלונגען פון זיינע ליפן. אזוי ניך ווי איך וועל מיין געליבטע פרוי באער־דיקן וועל איך זיך אומקומען קיין אונ־גארן, די וועלט האט פאר מיר מער קיין ווערט ניט.

די בלאסע אויגן שיינע מיראנא אין צו זיינע פיס געפאלן.

— א, נעמט מיך מיט, האט זי ווירנד זיך ביי אים געבעטן, איך וואלט זיך אזוי גערן געוואלט אומ־קערן צו מיין אמטערלאנד!

— שטייט אויף, — האט קארלא געזאגט שטיל אין ער איז צוגעגאנג־גען צו דער טויטער פרוי, — נאך דער באערדיקונג פון מיין געליבטער פרוי, וועלן מיר פארן מיט עקספרעס צוג אין איר וועל אייך באגלייטן נאך אייער טערקישער הייימאט, אבער טו עס צוליב מיין פארשטארבענער פרוי אין וועלכע האט אייך אזוי ליב געהאט.

"קראנקער קאַפּווייטיק?"

עס איז ניט נויטיק צו אונטערגעבן זיך צו קאפווייטיקן. דאס איז בלויז אביסל אלטמאדישן די מאדערנע פרוי וועלכע פולט מאנאטלעך פון אפפירן און אפפרייס זיך אויסגעפרובירט א קאפווייטיק אנקומען צו יעדער צייט, נעמט מאבלעטס פון אספירין און זי באפרייט זיך פון'ם וויטיק.

האלט אספירין אונטערן האנט, און האלט אייערע ענערדזשעטיק. קאפווייטיקן, מיט־טעלע וויטיקן קומען אין אומבאקוועמע צייטן. עס איז אויך אזוי מיט פארקילונגען. איר מאנט פון זיי מאכן א סוף איידער זיי מאנגען זיך ריכטיק אז, אויב איר וועט בלויז געריכטן די דאזיקע פלאנענדע וויטיקן וואס ברייגנען א קיים פון "ערזאן" ביים טאג, נאנאכ כמעט גרוי געוואָרן, און א שיי־נע יונגע פרייליין אין אויסלענדישע קליידער.

אויסן קבר האט דער גייסטלאכער גערעט עטלאכע ווערטער, אום צו זאג־נען א טויטיסט דעם באלאם, יונגן קינסטלער, וועלכער באערדיקט דא זיין מייערסטע אויף דער וועלט.

קיינע טרערן האבן זיך באוויין איז זיינע אויגן. ער האט ווי א צע־מישטער אראפגעקוקט אין דער טיפ־קיים פון דער גרוב וואו מען וויל אראפלאזן זיין ליבלאכע מירצא.

שמערצלאך זיפצנד האבן זיך דאן ארויסגעריסן פון זיין ברוסט: — א, נאט, וואהרום זאל מען אזוי פיל שיינ־הייט און יוגנט מוזן באגראבן?

מאראנא, די יונגע טערקישע פריי־לין האט שטיל געוויינט. די שטערץ פון דעם יונגן קינסטלער האט זי גע־ריכט.

איצט איז דער קבר אראפגעלאזט געווארן אין דער טיפקייט. קארלאס געשטאלט האט געצייטערט, ער האט זיך אזוי טיף איבערגעבויגן איבער דעם קבר, דאס מיראנא האט זיך גע־שראקן אז ער זאל אהין ניט אריינ־פאלן.

מיט א האדצריסנדן געשריי האט ער אויסגעשטרעקט ביידע הענט צום קבר, אזוי ווי ער וואלט זי ניט וועלן אפלאזן פון זיך. דער גייסטלאכער זאל אוועקגענגענען, ער האט די שטערץ פון דעם אומגליקלאכן קינסטלער ניט געקאנט צוזעען.

ווי א דערשלאגענער איז קארלא פעלעטי געזונקען אויף זיינע קני אויפן קבר, אויף וועלכן ער האט איצט

DODD'S KIDNEY PILLS
FOR ALL KIDNEY DISEASES
BACK ACHE
BLADDER TROUBLES
RHEUMATISM
1087 THE PROP

פאר איבער דריי פערטל יאָרהונדער זיינען דאד'ס קידני פילס געווען דער אנערקענטער מיטל פאר רוקנווייטיק, רומאטיזם, בלאטעד מאגאלס און פילע אנדערע קראנקהייטן, פארארזאכט דורך שלעכטע קידנים. צו באקומען פון אלע דילערס פאר 50 סענט. אדער 6 באקסעס פאר $2.50, אדער דירעקט פון די דאד'ס מעדיצין קא., לימיטעד, טאראנטא 2. ביים דערהאלטן די סומע.

עפנט די טיר און פרעדעריקא איז אריין. נאך א ליינגערן געשפרעך האט ער איר געלאזט זיסן, אז ער קאן ניט האלטן זיין פארשפרעכן צו חתונה האַ־בען מיט איר, ווייל ער קאן ניט און וויל ניט חתונה האבן מיט אן הייימלא־זער און בעטלערן. ער האט איר דער־ציילט, אז אירע עלטערן זיינען טויט, איר עלטערע שוועסטער איז אפגעגאנגען געוואָרן. פון אטהאנאסאס — דער הויפטמאן פון דער באנדע און אז ער וויל ניט ווערן קיין מחותן פון אזא פאמיליע, און ער האט פארלאזט איר צימער.

איצט לייענט ווייטער:

ביים פידל־קעניג

ווערנד די אומגליקלאכע מיראנא האט איר צימער דורכגעלעבט א שרעקלאכע נאכט, מיט איין שטאק נ־דערריקער, אפגעשפילט א שדעקלאכע סצענע.

דאדט איז דער אינגארישער פידל־קעניג, קארלא פעלעטי געלעגן אויף די קני פאר דער בעט פון זיין שטארבנ־דער פרוי.

לעבן דעם געלעגער פון דער בלאַ־סער שיינער פרוי איז אין א קאדב גע־שלאפן א קליינע מיידעלע, וועמעס געבורט עס האט דער יונגער מוטער גע־קאסט דאס לעבן.

בלאס ווי א לילעבלום איז די יונ־גע פרוי געלעגן און ניט קוקנדיק אויף דעם וואס זי האט געהאלטן ביים שטארבן איז דאך איר געזיכט געווען פון אנטציקנדער שיינקייט.

די אויגן פון דעם קינסטלער האבן יאמערפול זיך געקוקט אויף זיין ליבלאכער פרוי, דער גאט פון זיין נשמה, אן ער האט בעטנדיק געשטאמלט:

— מירצא, גיי ניט אוועק פון דיין קארלא, די ווייסט געליבטע, דאס איז דיר קאן איך ניט לעבן, נאך וואס האס־טו מיך געמאכט פאר א גרויסן קינ־סטלער, צוליב וועמען האב איך באקור־מען דעם נאמען פון דיין אימער נע־מען האט זיך מיר דערוועקט, דער לאזסט צו מוזיק?

— א, מירצא, גיי ניט אוועק פון מיר, איך דיר האב פאר מיר דאס לעבן קיין זוגענשיין!

די בלאסע פרוי האט אויפגעעפנט אירע טונקעלע אויגן און זי האט ארויס־געליינט די האנט אויף איר מאן.

דיינטיקע פארזעצונג

— מיין קארלא, עס מוז אזוי זיין. מאך מיר ניט דאס שיידן זיך נאך שווערער, אונזער גליק איז געווען צו גרויס, מיין ליבלינג, און אזא פאל־קאמענע צופרידנהייט קאן ניט אנ־האלטן לאנג.

— אך, מיין קארלא, איך וויל גערן שטארבן, נאכדעם ווי איך האב מיט דיר גענאסן דאס העכסטע גליק, אין העכסטער צופרידנהייט שייד איך זיך פון דיר!

— א, וויין ניט קארלא. דו וועסט דיין שטערן קאנען אויסניצן דורך יענע צווייבערישע, זיסע טענער, מיט וועלכע דו ריסרסט דאס הארץ פון דיר־נע מיטמענשן.

— דו ביזט א נאטור באנאכטער קאנסטלער, מיין קארלא, — האט די

היימאן און העסטרין
באריסטערס, סאליסיטארס און א. וו.
216 — מעקאנטייר בלאק — 216
טעלעפאן 21 627
מר. דזשאנס עוו., טעל. 53 133

שינבין, מאָראָניק און ראָבלין
Shinbane, Morosnick & Roblin
Barristers, Solicitors and Notaries
באריסטערס, סאליסיטארס, נאטאריוס
207-8 Confederation Life Bldg.
457 Main St. Opposite City Hall
טעלעפאן 21 345—6

טשערניאק, קאפשטיין און ספיוואק
Barristers, Solicitors, Etc.
460 מיין סטריט
טעלעפאן 24 591 און 24 666

קאנטאר און דארפמאן
אדוואקאטן און נאטאריס
CANTOR & DORFMAN
211 קורי בלדג. 233 פארטעדזש עוו.
טעל. 225 89—29 937
רעזידענס:
103 בענערמאן עוועי. טעל. 51 353

ה. שולמאן
אדוואקאט און נאטאריס
געלט צו לייען אויף 6½*. פרעצענט
Schulman & Nitikman
213 קאנפעדערעישאן לייף בילדינג
457 מיין סט., אנטקעגן סיטי האל
טעלעפאן 88 462

מ. אווערבאך
באריסטער, סאליסיטאר נאטארי
און א. וו.
824—8 ראיאל בענק בלדג.
טעלעפאן 86 200
רעז. 435 אטערלין עוו., טעל. 53 354

גליק און ראכע
סענסאציאנעלער ראמאן
פון א. א.

פארבעסערן אייער אפעטיט

איר פילט ניט לייך טעם אין שפייז? אייך ארט ניט דאס עסן? שלעכט געשמעק? סטיפוליקייט אייער פארדייאונגס טראקט מיט דיי פארבערס ליטל לייבער פילס. אר־זיינדרשטייטיל פיי. אדרס אבער נרינדליך, ווען אפארייגן די גיפטן פונם קערפער וואס פארגיפטן אין באלאדנרן אומפארייאונג, נאז אז א. וו. אין וועלן אייך נעבן א נייעם אינטערעס אין שפייז.

25ס. און 75ס. רויטע פעקלאך. פרעגט אייער דראג סטאר פאר

Carter's Little Liver Pills

מעדיצינישער מאסאזש
פראפעסיאנעלע מאסאזשיסטן, אויסגעפרובירט
טער דערפאלגן אין באהאנדלונג פארארזאכט
און אלע פארמעס פון רומאטיזם.
223 KENNEDY STREET
(Next to Medical Arts Bldg.)
Ph. 21 930 Res. 56 766

Doctors' Directory דאָקטוירים
IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
53 578	51 250	דר. ס. דוש. בערמאק, 834 מיין סטריט אפיס שטונדן פון 2—4 און 7—8 DR. J. C. BERMACK
22 717	54 429	דר. ס. דשוויש, 404 באיד ביילדינג שטונדן: 11—12, 3—6 און ביי אפאינטמענטס DR. SIMON JAUVOISH
26 600	28 153	דר. וו. הערשפילד, 576 מיין, קאר. אלעקסאנדער אפיס שטונדן: 11—1, 2—5 און 7—9 DR. H. HERSHFIELD
53 181	53 181	דר. י. פערלמאן, 291 באראוס, קאר. טשארלס אפיס שטונדן: 3—5 און 7—8 DR. I. PEARLMAN
22 549	52 173	דר. ס. פייקאָף, 308 מעקארטור ביילדינג רעז. 372 סט. דזשאנס עוועניו DR. S. S. PEIKOFF
54 866	51 968	דר. ס. קאָבריינסקי, סוויט 2 קראסס בלאק (מיין און דאפערין עוועניו) אפיס שטונדן: 3—5 און 6.30—8 DR. S. KOBRINSKY
53 915	52 614	דר. סעם ראָדין, ראיאל בענק בילדינג (מיין און סעלקירק) אפיס שטונדן: 3—4 און 6—8 DR. SAM RODIN
		אויגן, אויערן, נאז און האלז
24 465	51 359	דר. ד. מ. דזשענאף, 830-2 סאמערסעט בלאק DR. D. M. GENOFF

Dentists Directory דענטיסטן
IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
53 720		דר. מ. ברעגמאן, סט. 1 סט. דזשאנס בלאק, 984 מיין DR. M. A. BREGMAN
56 600	52 041	דר. א. ד. גאָלדין, 1308 מיין סט., סוויט 1 DR. A. D. GOLDIN
54 107	51 519	דר. מ. וואכנאָוו, 402 סעלקירק עוועניו DR. M. WACHNOW
51 560	41 652	דר. י. בן עזרא, ב.א. 962½ מיין, קאר. סעלקירק DR. I. BEN EZRA, B.A.
56 056		דר. ס. טשורטשיל, סוויט 1 טריק בלאק, 972 מיין סט. DR. S. H. CHURCHILL
51 987	54 867	דר. מ. סי. קאָבריינסקי, סוויט 1 קראסס בלאק 846 מיין סטריט קאר. דאפערין DR. M. KOBRINSKY

איר קאָנט איצט עסן
אין
לעווינס
רעסטאָראן
צווייסנס און מאָלצייטן
פון
10 סענט און העכער
לויט אייערע מענלאכקייטן
בחשבונות הרבנים
ליכטיקע ריינע צימערן פאר נעסט מיט
דער בעסטער באדינונג
מיר האבן די פיינסטע אקאמאָ־דיישאן פאר חתונות, פארטיס, באנקעטן און א. וו.
מיר שטעלן צו סאלציטן פאר אלע אונטערנעמונגען אויך אויסער אונזער איינענעם פלאץ.
LEVIN'S
Commercial Kosher Restaurant
47-49 Martha St. Ph. 25 219

אם-דערוטרא טראנספארט קארפאריישאן
261—5th AVENUE, NEW YORK
די איינציקע אפיציעלע אנענטור
וועלכע שיקט אלע סחורות פון די פאראייניקטע שטאטן
פאר אמטערג און אנדערע רוסישע ארגאניזאציעס
האט באקומען דאס אויסשליסלאכע רעכט אנצונעמען
שפייז־פעקלאך דירעקט פון ניו יארק
פאר אלע נענענט אין דער סאוועט רעפובליק. אמ־דערוטרא טראנספארטירט פעקלאך יעדע וואך אויף שיפן וואס נייען דיתעקט פון ניו־יארק נאך אדעס, נאוואראסיסק און לענינגראד. פון דארט ווערן די פעקלאך גלייך אפגעשיקט נאך די באשטימטע פלע־צער צו וועלכע זיי זיינען אדרעסירט.
אלע אומקאסטן פאר'ן שיקן און דיווזיס ווערן באַ־צאלט אין די פאראייניקטע שטאטן, און דער שפייז־פעקל ווערט צוגעשטעלט פריי אן שום ווייטערע קאסטן. די פעקלאך זיינען אינשורט און פינקטלאך צושטעלונג איז גאראנטירט. פעקלאך וואס ווערן גע־שיקט דורך אמ־דערוטרא קריגן שנעלע אויפמערק־זאמקייט און פראמפטע באהאנדלונג.
איר קענט אויך שיקן דורך אמ־דערוטרא אנדערע ארטיקלען לויט אונזער ליסט (קליידער, וועש, שיך א.ד.ג.) אין דייזע זאכן ווערן געשיקט גראד ווי שפייז
AM-DERUTRA TRANSPORT CORPORATION
די איינציקע אוטאריזירטע אגענטן אין די פאראייניקטע שטאטן און קאנאדע צו טראנספארטירן פעקלאך נאך סאוויעט רוסלאנד
שפיס:
261-5th Avenue, New York
קארנער פיפטע סטריט — 10טער פלאר
Telephone
Lexington 2-4117; 2-4118

BAYER

קאפיטל 5

דעם קינסטלערס שמערץ

עס איז געווען א שלעכטער פרי־לינגס טאג. די לופט איז געווען קאלט און דער רעגן האט ניט אויפ־געהערט צו גיסן.

אויף דעם פרעכטיקן בית־עולם, ווע מעס קבריס עס זיינען נאך דעם פראַ־צויזישן מנהג זיינען באצאידט מיט קרענץ בלומען, אלס אנדזינקונג פון די לעבעדיקע, האט מען ערשט א טויטן געבראכט צו איר לעצטער רו. נאך צוויי פערזאנען זיינען גענאַ־גען נאך דעם וואגן: א שיינער און שלאנקער יונגערמאן מיט איידעלע געזיכטסצינע, וועמעס האר אויפן קאפ זיינען דורך איין נאכט איינ־גענ